

100 p. de apă disolvă 36 p. de sare ammoniacală la 18°, 100 p. de apă la 100° disolvă 89 p.

Chlorhydratul de ammoniacă este solvabil în alcoolă.

Această sare se săvârășește, fără a provoca alterație, la o temperatură puțin mai joasă decât cea în care este totă asta anhidră.

Mai multe metale, și mai că se amestecă metalele secundare cu celor din urmă, pot să-i descompună: se deranjează ammoniacul și hydrogenul, și se formează chlorurii metalici.

Potassiumul și sodiumul produc această descompunere la o temperatură destul de joasă; stannumul, zincul, ferul, lăcărează asupra sării ammoniacă la o temperatură mai înaltă; experiența se face ușor într-o cornă mică de sticlă la căre se spunează în trecerătura înălțată de 6 vol. de hydrogen și 2 vol. de azotă.

Mai întâi oxiziile descompun sarea ammoniacală din pătră de chloruri metalice, de azotă și de apă. Oxiziile de nickel și de cobalt se produc la starea metalică și se înkălzește că sare ammoniacală.

O disoluție de chlorhydrat de ammoniacă poate disolvi oarecare oxizi metalice, și mai că se amestecă oxidul de zinc.

Când se expuneă la aerul de acidul sulfic anhidru, chlorhydratul de ammoniacă prășește, atunci se formează o combinație particulară pe căreia o descompunere penedea în acidul chlorhydric și în sulfatul de ammoniacă (H. Rose).

Sarea ammoniacă este elastică, și se poate amesteca cu lemnul: spre a se dobândi în lemnul prea tărântă se poate face că din să o disoluție feaptă concentrată, și să se lase să se răcăciu către ea peste mai multă cletină de lemn; se produce astfel că precipitația cristalină, că se produce în lemnul tărântă cind se săvârășește.

Preparare. — Chlorhydratul de ammoniacă se obține de a dreptul din ammoniacul și acidul chlorhydric în stare razoanță; se recomandă că acestea să fie în stare de comparație în proporție egală spre a forma sarea ammoniacă.